

σωσι τὸ σέβας αὐτῶν πρὸς τὸν συμπαθῆ ψάλτην τὸν ὑπὸ πάντων ἀγαπώμενον εἴτε πλευσίων, εἴτε πτωχῶν, εἴτε πιστῶν ὑπηκόων, εἴτε συνωμοτῶν πολεμίων τοῦ Ἀγγλικοῦ ζυγοῦ. 'Ο Βώαν ἡτο προσωποποίησις ἐνὸς μέρους τοῦ Ἰρλανδικοῦ χαρακτῆρος φέρων τὰς συμπαθεῖς καὶ ποιητικὰς παραδόσεις τῆς Ἰρλανδίας καὶ τὰ καλλιτεχνικὰ

δῶρα ὥραίας καὶ ἀτυχοῦς φυλῆς, τὴν ὅποιαν εἰς ἡμᾶς ἀναμιμήσκουσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μόνον αἱ καταχθόνιαι μηχαναὶ καὶ τὰ μυστηριώδη ὅργανα τῶν καρτερικῶν ἀλλ' ἀδυνάτων αὐτῆς προμάχων.

A. PONTIPIRE

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥ

(ἐπει τῇ ἔορτῇ του).

Λαυλούδια, Βασιλόπουλο, στὴν τελετή Σου στρώνω
Καὶ μ' ἔνα δάκρυ μου κ' ἐγὼ
Τῇ Βάπτισί σου εύλογῶ
Τὸ δρόμο Σου μυρόνω.

Στὸ πρῶτο χαμογέλοιο Σου διαμάντια δὲν σκορπίζω.
Σὲ φθάν' ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ,
Κί' ἀντὶ στολίδια, ἀγωνιστοῦ
Τσαρούχια Σου χαρίζω.

Μήν τ' ἀποθάλῃς εἶν' αὐτὰ κληρονομιὰ μεγάλη.
Δὲν τὰ παληγώσαν οἱ καιροὶ,
Καὶ θάρθη ὥρα ποῦ μπορεῖ
Νὰ ξανατρέξουν πάλι.

Αὐτὰ τὴν ὕστερη στιγμὴ φοροῦσε ὁ Κωνσταντῖνος
"Οταν ἀκούσθη μιὰ νυχτιὰ
Σπάθῃ στὴν Πόλι καὶ φωτιὰ
Σταῖς Ἐκκλησίαις τῆς θρῆνος.

"Οταν ἐκεῖνος ἔπεσεν, ἐφύσησε τ' ἀγέρι
Καὶ τὰδωσε στὸν κεραυνό.
Τὰ πῆρ' ἐκεῖθε τὸ βουνὸ,
Κί' ὁ κλέφτης στὸ λημέρι.

Πόσαις φοραῖς ροβόλησε μ' ἐκεῖνα ὁ Κατσαντώνης,
Κί' ἐσποῦσαν σίδερα βαρειά
Ἐδῶθε ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ,
Ἐκεῖθεν ὁ Μηλιώνης!

Μ' αὐτὰ κ' ἐμεῖς πατήσαμε μιανῆς Τουρκιᾶς τὸ πτῶμα
Πλὴν ἄχ! στὴν Πόλι τὴν πικρὴ,
Ποῦ τόσα χρόνια καρτερεῖ
Δὲν μπήκαμε ἀκόμα.

Χρυσῆ μου μοῖρα! Πάρε τα, τοῦ Ύμηττοῦ καμάρι!
Ἐκεῖτε ψηλὰ εἴτανε γραφτὸ
Τὸ χέρι Σου τὸ ζηλευτὸ
Τὸ δίκηο μας νὰ πάρῃ.

Πόσαις φοραῖς ἀγρύπνησα γιὰ Σένα μεσ' στὰ χιόνια,
Καὶ νύχτα, στὴν ἀστροφεγγιὰ,
Μὲ τὴν μορφὴ σου τὴ γλυκειὰ
Μιλοῦσα τόσα χρόνια.

Εἶμαι λεβέντης γέροντας καὶ Χάρο δὲν φοδοῦμαι
Σαράντα χρόνια καρτερῶ,
Καὶ νὰ πεθάνω δὲν μπορῶ
Στὴν Πόλι πρὶν νὰ μποῦμε.

Μικρὸς ἀκόμη Σταυραῖτὸς ξαπλόνεις στὴ φωληά Σου
Τὰ σμαραγδένια Σου φτερά,
Καὶ τοῦ Βοσπόρου τὰ νερὰ
Σαλεύουν στ' ὄνομα Σου.

Μεγάλωσέ μου νὰ σὲ ίδω μίαν ὥρα Καπετάνο,
Νὰ ρίξω δίπλα στὴν Τουρκιὰ,
Στὸ πλάγιο Σου μιὰ τουφεκιὰ
Κί' ἀμέσως νὰ πεθάνω.

G. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

